dere coram Domino, memoremque esse duodecimæ horæ, quod in illa Dominus ad inferos descendit: inferius vero hæc addit: *Media nocte excitaberis, & hymnis celebrabis Dominum Deum tuum: ea enim hora surrexit a mortuis Dominus Deus tuus, & Patrem suum hymnis celebravit: atque ideo nobis injunxit, ut eadem hora hymnos Deo diceremus. Cum primum surgis, hunc versum recita: Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super judiciis justitiæ tuæ: & precare, & incipe recitare psalmum quinquagesimum; donec absolvas. Et hæc tibi certa sint pensa per singulos dies, & tot psalmos dices, quot poteris, & ad quemlibet psalmum preces & genuum flexio cum lacrymis addantur pronuntiando Domino peccata tua, orandoque ut tibi remittantur.* Et paulo post: *Cæterum matutino tempore hunc psalmum dicito: Deus Deus meus ad te de luce vigilo*, &c.

CCXLVIII. Beati immaculati.

(a) *Joann. Chrys. hom.* 49. *ad po. Antioc. & hom. de laud. mon. & hom.* 14. *in* 1. *ep. ad Tim. & in psal.*

(b) *Basil. in reg. interrog.* 37.

(c) *Hier. ad Eustoch. ep.* 22.

De iisdem orandi horis.

(d) *Hieron. in Daniel. c.* 7.

(e) *Hier. ep.* 8.

(f) *Idem epist.* 7

(g) *Idem ep.* 22. & 37.

(h) *Cassian. col.* 7.

(i) *Isid. de Eccl. offic. c.* 19.

De septem item orandi horis, quatuor diurnis, & tribus nocturnis, agit sæpe Joannes (*a*) Chrysostomus, & ante ipsum Basilius (*b*), qui de iisdem agit multis & frequenter: licet alicubi octavam videatur addidisse horam; tamen ipsam quam ponit post mediam noctem ante diluculum, jungere simul consuevit Ecclesia, easdemque pro una numerat hora, quam Matutinum officium nominat Hieronymus (*c*), qui de his etiam septem horis hæc paucis: *Horam tertiam, sextam, nonam, diluculum quoque & vesperam nemo est qui nesciat*: & paulo post: *Noctibus bis terque surgendum, revolvenda quæ de Scripturis memoriter retinemus.* Idem alibi de tribus horis in veteri Testamento, servari (*d*) solitis, tertia, sexta & nona Ecclesiastica traditione receptis agit: rursumque de horis vespertinis, mediæque noctis, & matutinis meminit, scribens ad (*e*) Demetriadem, & ad Lætam (*f*), & Eustochium (*g*). Cassianus (*h*) de iisdem pluribus, Isidorus (*i*), & alii fere innumeri quos enumerare nimis longum esset. Hæc igitur ex antiqua sanctorum virorum institutione, ac maxime Davidis dicentis, *Septies in die laudem dixi tibi*; per Apostolos semel in Ecclesiam translata, feliciter perseverant. Quod vero pertinet ad nocturnas preces ipsas sacras vigilias, accommodatius agemus inferius.

CCXLIX Locus orationis.

Hæc vero satis ad insinuandas ex instituto Ecclesiæ Catholicæ antiquas ab Apostolis acceptas traditiones. Quarum usu non ceteras tantum dei horas præcibus consecratas didicimus, sed & locum, quo ad preces Deo fundendas convenire debeant Fideles, admoniti sumus. Quantumlibet enim privatas quis orationes domi agere intra cubiculum suum (ut Dominus docuit) debeat esse solicitus: tamen exemplo Apostolorum templum adeuntium, ad publicas preces in unum convenire debere locum, ipsam scilicet ecclesiam, admonentur Christiani: quod quidem faciendum esse, S. (*k*) Ignatius, qui iisdem vixit temporibus, scribens ad Magnesianos inculcat, sic dicens: *Omnes ad orandum in idem loci convenite: sit una communis precatio, una mens, una spes in charitate, & fide inculpata in Christum Jesum, quo nihil est præstantius. Omnes velut unus quispiam ad templum Dei concurrite, velut ad unum altare, ad unum Jesum Christum summum sacerdotem Dei unigenitum.* At de his hactenus: jam cœptam historiam percurramus.

(*k*) *Ignat. ep.* 6.

CCL. De claudo sanato.

Quidam vir (inquit (*l*) Lucas) *qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum*, &c. Claudi enim narrat historiam sanati miraculose a Petro; additque simul, quo modo ejus rei novitate perculsi populi, ad eosdem ad porticum Salomonis concurrerint. Hæc quidem cum tam dilucide ab Evangelista Luca narrentur; de locis ipsis, de porta inquam Speciosa, quænam fuerit, & porticus Salomonis, ubinam sita esset, solvendæ remanent magnæ in eadem historia difficultates: quas fortasse prætermisissem, nisi animadvertissem in his erasse nonnullos, dum existimarunt nullam prorsus Herodis temporibus reliquam fuisse porticum antiquioris templi illius a Salomone constructi, quod divinæ Scripturæ auctoritate constet conflagrasse temporibus (*m*) Sedechiæ: dumque etiam illam esse putarunt portam Speciosam, per quam pateret aditus ad porticum Salomonis. Cum igitur hi omnes manifeste errare noscantur: operæ pretium existimavi de ipsa porticu Salomonis ac portis templi fusius agere. Res sunt scitu dignissimæ, quæ non ad præsentis historiæ tantum elucidationem, sed ad alia nonnulla novi testamenti loca declaranda conducant.

(*l*) *Act.* 3.

(*m*) 4. *Reg. ult.*

CCLI.

Cum vero templum (ut superius dictum est) cujus est frequens mentio in novo Testamento, non illud primum a Salomone ædificatum, nec secundum tempore Zorobabel restitutum, sed tertium ab Herode scilicet excitatum, constet fuisse; nec ab aliquo antiquorum scriptorum, perinde ac a Josepho descriptum illud per singulas partes distincte inveniatur: ab ipso in primis petenda est harum rerum cognitio. Age vero antequam de ipsius templi portis agamus, de ipsa in primis porticu Salomonis orationem instituamus: ac primum de illa, cujus non tantum hic Lucas, & inferius (*n*) sed & Joannes (*o*) mentionem fecit. A-

(*n*) *Act.* 5.

(*o*) *Joan.* 10.